

Ἐγκύκλιος
Ποιμαντική Ἐπιστολή

**Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία μας,
τὰ ἱερὰ Μυστήρια
τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Γάμου
καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀλλοτριώσεως αὐτῶν**

**Ἡ θεολογικὴ βάση
καὶ ἡ ἱεροπρέπεια τῶν Μυστηρίων**

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἱερὰ Σύνοδος

9η Μαΐου 2019 ἐκ. ἡμ., † Μεσοπεντηκοστής

Ἐγκύκλιος
Ποιμαντικὴ Ἐπιστολὴ

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας,
τὰ ἱερὰ Μυστήρια
τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Γάμου
καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀλλοτριώσεως αὐτῶν

Ἡ θεολογικὴ βάση
καὶ ἡ ἱεροπρέπεια τῶν Μυστηρίων

- α. Ἐκκοσμίκευση καὶ ἰδιωτικοποίηση*
- β. Ἐκκλησία, Μυστήρια καὶ Κοινωνικότης*
- γ. Ποιμαντικὰ θέματα*
- δ. Πρακτικὰ θέματα*
- ε. Τελικὲς σκέψεις*
- ς. Δύο κατηχητικὰ τεύχη*

Ἐκκλησία Γνησίων Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος

Ἱερὰ Σύνοδος

9η Μαΐου 2019 ἐκ. ἡμ., † Μεσοπεντηκοστής

Ἐγκύκλιος
Ποιμαντική Ἐπιστολή

**Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας,
τὰ ἱερὰ Μυστήρια
τοῦ Βαπτίσματος καὶ τοῦ Γάμου
καὶ ὁ κίνδυνος τῆς ἀλλοτριώσεως αὐτῶν**

Ἡ θεολογικὴ βάση καὶ ἡ ἱεροπρέπεια τῶν Μυστηρίων

*Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοὶ καὶ Πατέρες, Συνλειτουργοὶ καὶ Συμπρεσβύτεροι·
α. Ἐκκοσμίκευση καὶ ἰδιωτικοποίηση*

Μία καθολικὰ ἀποδεκτὴ διαπίστωση σήμερα εἶναι, ὅτι ὁλος ἐν γένει ὁ ἐκκλησιαστικὸς βίος, εἰδικὰ ὅμως τὸ κέντρο καὶ ἡ πηγὴ αὐτοῦ, δηλαδὴ τὰ ἱερὰ Μυστήρια, τείνουν σὲ μία πλήρη *ἀλλοτρίωση*, δηλαδὴ σὲ μία ἀποξένωση ἀπὸ τὴν *θεολογικὴν βάση* καὶ τὴν *ἱεροπρέπειά* τους.

Με τὴν ἐπίδραση ξένων στοιχείων, κοσμικῆς ἀντιλήψεως, ἀλλοιώνονται σταδιακὰ τὰ αὐθεντικὰ τους χαρακτηριστικά, ἰδιαίτερος μάλιστα τῶν ἱερῶν Μυστηρίων τοῦ **Βαπτίσματος** καὶ τοῦ **Γάμου**.

Κύρια ἀλλοτριωτικὰ στοιχεῖα τῶν ἱερῶν αὐτῶν Μυστηρίων εἶναι ἡ *ἐκκοσμίκευση* καὶ ἡ *ἰδιωτικοποίηση*· τὰ δύο αὐτὰ στοιχεῖα ἔχουν μεταβάλει τὸν ἐκκλησιαστικὸν χαρακτήρα τῶν Μυστηρίων καὶ τείνουν νὰ τὰ μετατρέψουν σὲ *ἰδιωτικὲς κοσμικὲς τελετές*.

Αὐτὴ ἡ χειραφέτηση τῶν Μυστηρίων ἀπὸ τὸν καθιερωμένο ἐκκλησιαστικὸν συμβολισμόν καὶ τὸ ἀποκαλυπτικὸν βάθος καὶ θεμέλιόν τους, προκαλεῖ τελικὰ τὴν *ἀπο-ιεροποίησή* τους, τὴν ἀναίρεσή τους καὶ περαιτέρω τὴν μετατροπὴν τους σὲ *μηχανικὲς-αὐτόματες-μαγικὲς τελετές*.

Εἶναι πλέον ὀρατὸς καὶ ψηλαφητὸς ὁ κίνδυνος νὰ ἐκπέσουν πλήρως τὰ Μυστήρια ἀπὸ τὴν σωτηριολογικὴν τους σημασίαν, νὰ *ἀπο-ιεροποιηθοῦν* καὶ νὰ ἐκφυλισθοῦν σὲ *ἐμπορικὲς πράξεις* διαπλεκομένων συμφερόντων καὶ *κοινωνικῆς καταξίωσης*, μετὰ τὴν ἔστω καὶ παθητικὴν σύμπραξιν Κλήρου καὶ Λαοῦ, Ἐφημερίων καὶ Ἐνοριτῶν.

Ἐπομένως, ἀπαιτεῖται μία ἀφύπνιση καὶ κοινὴ δράση, γιὰ τὴν ἀναχαίτιση τῆς πλήρους *ἀλλοτριώσεως* καὶ τοῦ ἐκφυλισμοῦ τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, καὶ κατὰ προτεραιότητα τοῦ **Βαπτίσματος** καὶ τοῦ **Γάμου**.

* * *

β. Ἐκκλησία, Μυστήρια καὶ Κοινωνικότης

Στὴν προοπτικὴ αὐτῆ, θὰ πρέπει οἱ Κληρικοί μας νὰ ἐμβαθύνουν συνεχῶς στὴν **Θεολογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῶν Μυστηρίων**, διότι χωρὶς Θεολογία βασιζομένη στὴν Πατερικότητα καὶ τὴν ἐν Χριστῷ Ἐμπειρία, δὲν ἔχουμε *γνήσια ἐκκλησιαστικότητα* καὶ εἶναι ἐπόμενο ἡ *ἐκκοσμίκευση* καὶ ἡ *ἰδιωτικοποίηση* νὰ διαβρώνουν τὰ ἱερὰ Μυστήρια.

Ἐοφείλουμε νὰ μὴ λησμονοῦμε, ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἀπλῶς μία σωματειακοῦ τύπου *ἔνωση*, δηλαδὴ ἔνωση *ἀνθρώπων Χριστιανῶν μὲ κοινὸς σκοπός*, ἀλλ' εἶναι «**Σῶμα Χριστοῦ**» (Α' Κορινθ. ιβ')· διὰ τῆς Σαρκώσεως τοῦ Λόγου, ἔχουμε γίνει «*πάντες ἡμεῖς*», «*πᾶσα ἡ Ἐκκλησία συγγενὴς Χριστοῦ*»· οἱ Πιστοὶ ἐνωμένοι ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι μὲ τὸν Σωτῆρα μας Χριστὸ ἀποτελοῦν «**γένος ἓν, Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων**» (I. Χρυσοστόμου, PG τ. 52, στλ. 789).

Διὰ μέσου τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, ὁ Χριστιανὸς *βυθίζεται* κυριολεκτικὰ στὴν **Ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας** καὶ συνειδητοποιεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι μία *Ἰδέα*, τὴν ὁποία ὀφείλει νὰ κατανοήσῃ· ἀλλ' ἓνα **Πρόσωπο**, τὸ Ὅποιο ὁ Χριστιανὸς καλεῖται νὰ συναντήσῃ, νὰ ἐνωθῆ μαζί Του σὲ μία βαθεῖα ἀλληλοπεριχώρησις Ἀγάπης καὶ ἔτσι νὰ *ἐκκλησιοποιηθῆ*: «Ἐγὼ ἐν τῷ Πατρί Μου, καὶ ὑμεῖς ἐν Ἐμοί, Κἀγὼ ἐν ὑμῖν» (Ἰωάν. ιδ' 20).

Τὰ Μυστήρια μᾶς εἰσάγουν στὴν *πραγματικότητα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ*· καὶ πάλι, τὸ Μυστήριον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ ἀποκαλύπτει σὲ κάθε Μυστήριον τῆς Ἐκκλησίας, διὰ μέσου τοῦ Ὁποίου προγευόμεθα τὴν *ἐσχατολογικὴν χαρὰ* τῆς μετοχῆς μας στοὺς *Γάμους τοῦ Ἀρνίου*, τῆς ἐνώσεως καὶ κοινωνίας μας μὲ τὸν Θεὸ καὶ μεταξύ μας.

Κάθε Μυστήριον λοιπὸν τῆς Ἐκκλησίας μας ἔχει *ἐσχατολογικὸν χαρακτήρα* καὶ ἀποτελεῖ πηγὴ *αὔθεντικῆς Ζωῆς* καὶ *γνησίας Κοινωνικότητος*, ἐφ' ὅσον ἀξιῶναι τὸν ἄνθρωπο νὰ βιώνῃ τὴν οἰκειότητά του μὲ τὴν Ἁγία Τριάδα.

Ἡ ἐμπειρικὴ αὐτὴ γνῶσις καὶ αἴσθησις τῆς *ἱερότητος* καὶ τῆς *κοινωνικότητος* τῶν Μυστηρίων εἶναι ἐν πρώτοις τὸ πλέον ἀποτελεσματικὸν

αντίδοτο στην διάβρωση, την οποία προκαλούν ή *έκκοσμίκευση* και ή *ιδιωτικοποίηση*.

* * *

γ. Ποιμαντικά θέματα

Έν συνεχεία, ή Θεολογία της Ἐκκλησίας και τῶν Μυστηρίων πρέπει νὰ ἐκφράζεται ποιμαντικὰ καὶ πρακτικὰ κατὰ τέτοιο τρόπο, ὥστε νὰ διασώζεται καὶ καλλιεργῆται ή *ιερότης* τῆς σχέσεως-κοινωνίας τῶν προσώπων καὶ ή *ιεροπρέπεια* τῶν μυστηριακῶν πράξεων.

➔ Πλέον συγκεκριμένα, ἀξίζει νὰ σημειωθοῦν τὰ ἐξῆς καθαρῶς *ποιμαντικά-ἐκκλησιαστικά θέματα*, γιὰ τὰ ὁποία ἀπαιτεῖται ιδιαίτερη προσοχή καὶ μέριμνα ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους μας.

α. Ὁ Ποιμὴν ὀφείλει νὰ *γνωρίζη* τὰ πρόβατα· ὁ Ἱερεὺς τελεῖ Μυστήρια κατὰ κανόνα μόνο στοὺς Ἐνορίτες του ἢ σὲ ὄσους, ὡς Πνευματικός-Ἐξομολόγος, γνωρίζει καὶ ἐγγυᾶται γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία τοῦ φρονήματος καὶ βιώματος αὐτῶν.

β. Τὸ Μυστήριο τοῦ Βαπτίσματος χαρακτηρίζεται ἀπὸ τοὺς Ἁγίους ὡς «τελετὴ θεογενεσίας» (Ἅγιος Διονύσιος Ἀρεοπαγίτης, PG τ.3, στλ.397Α), τὸ δὲ Μυστήριο τοῦ **Γάμου** καλεῖται ἀπὸ τὸν Ἅγιο Ἀπόστολο Παῦλο «μέγα», ἐφ' ὅσον εἰκονίζει τὴν ὑπερφυσικὴ ἔνωση Χριστοῦ καὶ Ἐκκλησίας (Ἐφεσ. ε' 32).

γ. Ἀπαιτεῖται λοιπὸν *ποιμαντικὸς χρόνος* ἰκανός, ὥστε πρὸ τῶν Μυστηρίων τούτων νὰ γίνεται μία **ὑπεύθυνη καὶ σοβαρὴ Κατήχηση** τῶν μελλόντων νὰ βαπτισθοῦν (ἂν ἔχουν σχετικὴ ἡλικία) καὶ τῶν Μελλονύμφων, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀναδόχων καὶ τῶν Παρανούμφων, εἰ δυνατὸν δὲ καὶ τῶν γονέων αὐτῶν.

δ. Ἡ Ἐξομολόγηση, με ἐπισφράγισμα τὸ Μυστήριο τῆς Μετανοίας, δηλαδὴ τοῦ ἱεροῦ **Εὐχελαιίου**, ή σχετικὴ κατὰ δύναμιν **Νηστεία**, ὡς καὶ ή **Μετάληψη τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων** εἶναι ἀναγκαῖον, ὅταν τοῦτο εἶναι ἐφικτόν, νὰ συνδέωνται ἀρρήκτως με τὸ **Βάπτισμα** καὶ τὸν **Γάμο**.

ε. Ἀπαιτεῖται **ἀνύστακτη καὶ ἀνυποχώρητη φροντίδα** στὰ θέματα, τὰ ἀφορῶντα τοὺς Ἀναδόχους καὶ Παρανούμφους, βάσει τῶν προλεχθέντων, διότι εἶναι ἀδιανόητον ή Ἐκκλησία νὰ ἐμπιστεύεται τὰ τέκνα Τῆς (νεοφωτίστους καὶ νεονύμφους), σὲ πρόσωπα χωρὶς ἐκκλησιαστικὴ συνείδηση καὶ ζωή, μὴ γνωρίζοντα ἐνίστε οὔτε νὰ ἀναγνώσουν

τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως, ἢ μὴ ἔχοντα ἐνηλικιωθῆ ἢ ἔχοντα τελέσει πολιτικὸ λεγόμενον γάμο.

ζ. Ἡ Ὁρθόδοξη Παράδοση ἠθέλε ἀνέκαθεν, ὅταν βεβαίως τὸ ἐπέ-
τρεπαν οἱ συνθήκες, τὰ ἱερὰ Μυστήρια τοῦ **Βαπτίσματος** καὶ τοῦ **Γά-
μου** νὰ τελοῦνται στὴν Ἐνορία τῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων, διότι
τὰ γεγονότα αὐτὰ εἶναι *Γεγονότα τῆς Ἐκκλησίας*, ὄχι *ἀτομικά-ιδιωτι-
κά*, δηλαδὴ ἀφοροῦν τὴν πνευματικὴ *Οἰκογένεια τῆς Ἐνορίας*· ἡ χαρὰ
τους δὲν εἶναι *ιδιωτικοῦ χαρακτήρος*, ἀλλὰ ἀφορᾷ ὅλο τὸ σῶμα τῆς
Ἐνοριακῆς Κοινωνίας-Οἰκογενείας, ἢ ὅποια πρέπει νὰ συμμετέχη στὰ
Μυστήρια, προετοιμαζομένη ἐπίσης πνευματικὰ καὶ σωματικὰ.

ζ. Εἶναι πολὺ ἐνδεικτικὴ ἡ ἐξῆς προτροπὴ τῆς «Διδαχῆς τῶν Δώδεκα
Ἀποστόλων» (Α' αἰ.), ἐφ' ὅσον ἀποτυπώνει τὸν *ἐκκλησιαστικό-κοινο-
νικό* χαρακτῆρα ἐν προκειμένῳ τοῦ ἱεροῦ Βαπτίσματος:

**«Πρὸ δὲ τοῦ Βαπτίσματος προνηστευσάτω ὁ βαπτίζων
καὶ ὁ βαπτιζόμενος καὶ εἴ τινες ἄλλοι δύνανται· κελεύσεις
δὲ νηστεῦσαι τὸν βαπτιζόμενον πρὸ μιᾶς ἢ δύο [ἡμερῶν]»**
(ΒΕΠΕΣ τ. 2, σελ. 217, VII, 4).

η. Στὴν προοπτικὴ μιᾶς γνησίας *Μυστηριακῆς Ἀγωγῆς*, ὁ Ἐφημέρι-
ος θὰ ἦταν καλὸ νὰ ἐνημερώνη ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης γιὰ τὶς **Βαπτί-
σεις** καὶ τοὺς **Γάμους**, οἱ ὅποιοι πρόκειται νὰ τελεσθοῦν στὸ Ναὸ στὶς
ὀρισθεῖσες ἡμερομηνίες, ὥστε ἡ *Ἐνοριακὴ Οἰκογένεια* νὰ προσευχηθῆ
καὶ συμμετάσχη στὴν χαρὰ τῶν Μελῶν Της.

* * *

δ. Πρακτικὰ θέματα

Κατόπιν, ἡ ποιμαντικὴ φροντίδα, ἢ ὅποια ἀποβλέπει στὴν ἀποτρο-
πὴ τῆς *ἐκκοσμίκευσης* καὶ *ιδιωτικοποίησης* τῶν Μυστηρίων, πρέπει
νὰ συνεχισθῆ καὶ ὀλοκληρωθῆ μὲ τὴν προσπάθεια νὰ διαφυλαχθῆ ἡ *ἱε-
ροπρέπεια* τῶν μυστηριακῶν πράξεων, τοῦ Τελετουργικοῦ δηλαδὴ τῶν
ἱερῶν Μυστηρίων καὶ ὅσων συνδέονται μὲ Αὐτά.

Ἀπαιτεῖται ἐργώδης προσπάθεια ἀπὸ τοὺς Ἐφημερίους μας εἴτε γιὰ
νὰ θεραπευθοῦν-διορθωθοῦν παγιωθέντα *ἔθιμα* μὴ ἐκκλησιαστικοῦ
χαρακτῆρος, εἴτε νὰ ἀποτραπῆ ἡ εἴσοδος καὶ ἡ θεσμοποίηση νεωτέ-
ρων συνηθειῶν, ἀσχέτων πρὸς τὸ ἱεροπρεπὲς ἦθος τῶν Μυστηρίων.

→ Ἀναφέρονται ἐφ' ἐξῆς ὠρισμένα ἐξ αὐτῶν, ὁ ἐξοβελισμὸς ἢ ἡ
θεραπεία τῶν ὁποίων θὰ ἀποτελῆ πλέον ἀναγκαῖα προϋπόθεση τελέ-
σεως τῶν Μυστηρίων.

α. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐνδίδουμε εὐκόλως στὴν ἱκανοποίηση **ἀτομικῶν-ιδιωτικῶν ἐπιλογῶν**, οἱ ὁποῖες ὠθοῦν τοὺς ἐνδιαφερομένους γιὰ τὰ ἱερὰ Μυστήρια νὰ ἐφαρμόζουν κριτήρια κοσμικὰ **εἴτε** στὴν προτίμηση τοῦ Ναοῦ (ὠραῖος Ναός, καλὴ θέση-θέα, ἄνεση ἐν σχέσει μὲ τὸ κέντρο δεξιώσεων, τὴν στάθμευση κλπ.), **εἴτε** στὴν ἰδιαίτερη, ὀλιγώτερο ἢ περισσότερο, λαμπρότητα τελέσεως τῶν Μυστηρίων πρὸς ἐντυπωσιασμόν, ἐφ' ὅσον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅλα τὰ Μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἰσότιμα.

β. Τὰ ἱερὰ Μυστήρια τελοῦνται **ἐντελῶς δωρεάν**, ἐπαφίεται δὲ στὴν καλὴ διάθεση τῶν εὐσεβῶν ἢ προσφορά ἐνὸς **βοηθήματος, χωρὶς διατιμήσεις**, στὸν Ναὸ γιὰ τὶς ποικίλες ἀνάγκες του.

γ. Δὲν τελεῖται τὸ Μυστήριο τοῦ **Γάμου** σὲ ἡμέρες ἢ περιόδους Νηστείας (Τετάρτη, Παρασκευή, Σαρακοστές), οὔτε τὰ **Σάββατα**· θεωρητικὰ ἐπιτρέπεται ἡ τέλεση τὶς ὑπόλοιπες ἡμέρες, ἀλλὰ προτιμητέα κατὰ παράδοσιν ἡμέρα εἶναι ἡ **Κυριακή**, δηλαδὴ ἡ λαμπρά-χαρμόσυνη-ἀναστάσιμη **Ἡμέρα τοῦ Κυρίου**, ἡ εἰκὼν αὐτῆ τῆς Ὁγδόης καὶ Ἀνεσπέρου Ἡμέρας τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, στὴν Ὅποια εἰσαγόμεθα διὰ τῶν ἱερῶν Μυστηρίων καὶ προγευόμεθα τὴν Ἄκτιστη Δόξα Της.

• **Τὸ** ἱερὸ Μυστήριο τοῦ **Βαπτίσματος** δὲν ὑπόκειται βεβαίως στὶς ἀνωτέρω ἀυστηρὲς ἀπαγορεύσεις, ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἡμέρες ἢ περιόδους Νηστείας ἢ καὶ τὰ **Σάββατα** γενικῶς, ἐκτὸς ἐὰν διαπιστωθῇ ὑπὸ τοῦ Ποιμένος, ὅτι θὰ ἐπακολουθήσῃ **κοσμικὴ δεξίωση**, ἡ ὁποία ἀναιρεῖ τὸ *ἐκκλησιαστικὸ νόημα τῆς ἡμέρας καὶ τῆς Περιόδου* ἢ ἐμποδίζει τὴν προσέλευση στὴν Θεῖα Λειτουργία/Κοινωνία τῆς ἐπομένης.

δ. **Οἱ** Ἱερεῖς-Τελετουργοὶ τῶν Μυστηρίων νὰ τελοῦν, πάντοτε μὲ λευκὸ Ἐπιτραχήλιο καὶ Φελώνιο, πλήρη τὴν Ἀκολουθία συμφώνως πρὸς τὴν τάξη τοῦ Εὐχολογίου, μὲ προσοχὴ καὶ εὐλάβεια, ὄχι βιαστικά, ἀλλὰ προσευχητικὰ καὶ μὲ ἀκρίβεια, μάλιστα δὲ νὰ λαμβάνεται μέριμνα, ὥστε στὸ **Βάπτισμα** νὰ γίνωνται πλήρως καὶ κανονικῶς οἱ **τρεῖς καταδύσεις** («κατάγων καὶ ἀνάγων», «ὅλον τὸ σῶμα καλῶς»).

ε. **Ἡ ἐνδυμασία** ἰδίως τῶν γονέων, τῶν Ἀναδόχων, τῶν Μελλονύμφων καὶ τῶν Παρανύμφων, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα τῶν παρισταμένων-συμπροσευχομένων στὰ Μυστήρια, καὶ μάλιστα τῶν γυναικῶν, νὰ εἶναι σεμνοπρεπῆς, ἀξιοπρεπῆς, σοβαρὰ καὶ ἀρμόζουσα στὸν χῶρο καὶ στὰ τελούμενα.

ζ. Ἀρκεῖ ἡ ἱερὰ **διακόσμηση** τοῦ Ναοῦ, ὅπως ἔχει καθιερωθῆ διὰ μέσου τῶν αἰῶνων μὲ κριτήρια ἐκκλησιαστικά, ὥστε νὰ περιτευῆ κάθε ἄλλος κοσμικός, ἐνίοτε καὶ βέβηλος, διάκοσμος ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ, ὁ ὁποῖος παραπέμπει σὲ κακόγουστα πολιτιστικά-λαϊκὰ δρώμενα καὶ σὲ χώρους-κέντρα κοσμικῶν ἐκδηλώσεων.

ζ. Ἡ **Κολυμβήθρα** τοῦ **Βαπτίσματος**, ὡς σκευὸς ἱερώτατον, ὅπως καὶ τὸ Ἅγιον Ποτήριον, σὲ καμμία ἀπολύτως περίπτωση δὲν ἐπιτρέπεται νὰ στολίζεται μὲ ἕναν στολισμὸ δηθεν *παιδικό-διασκεδαστικό* (λ.χ. *μπαλόνια, μίκυ-μάους, ἀρκουδάκια καὶ ἄλλα παιχνίδια*).

η. Ἐπίσης, στὸ **Βάπτισμα** δὲν ἐπιτρέπεται ὁ οἰοσδήποτε στολισμὸς τοῦ **φιαλιδίου μὲ τὸ ἐπορκιστικὸ Ἔλαιον**, ἀλλὰ καὶ τῆς **Λαμπάδας** τοῦ *χοροῦ*· ὁ δὲ **βαπτισματικὸς Σταυρὸς**, καθὼς καὶ τὰ λεγόμενα **μαρτυρικά**, πρέπει νὰ εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν καθιερωμένη Παράδοση καὶ ὄχι ἕνα *ἀσαφὲς εἶδος* σταυροῦ ἢ εἰκόνας.

θ. Τὰ λεγόμενα *φωτίκια*, δηλαδὴ τὰ **ἐνδύματα τοῦ βαπτιζομένου**, πρέπει νὰ εἶναι **ὀπωσδήποτε λευκὰ** (*ἐμφώτια ἱμάτια*).

ι. Ἡ **ρίψη ρυζιοῦ καὶ κουφέτων** στὸν **Γάμο** ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς, ἐνῶ εἶναι μέσα στὸ πνεῦμα τῆς Παραδόσεώς μας νὰ ραίνουν μὲ **φύλλα λευκῶν ἀνθέων** τοὺς νεονύμφους οἱ γονεῖς των, μὲ τὶς οἰκογένειές τους, ἀλλὰ –ἂν τὸ ἐπιτρέπη ὁ χῶρος– καὶ οἱ συννευχόμενοι παρόντες, στὴν διάρκεια τοῦ *χοροῦ*.

ια. Ἡ **φωτογράφιση** εἶναι σχετικὰ ἀνεκτὴ, ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ/ἡ φωτογράφος εἶναι ἐνδεδυμένος/ἡ εὐπρεπῶς καὶ κινεῖται στὴν διάρκεια τοῦ Μυστηρίου διακριτικῶς.

ιβ. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ γιὰ τὶς **μαγνητοσκοπήσεις**, ὥστε οἱ *βιντεοκάμερες*, μαζὶ μὲ ὅλον τὸν σχετικὸ ἐξοπλισμὸ τους, νὰ μὴν μετατρέπουν τὸν ἱερὸ χῶρο σὲ *στούντιο*, καὶ νὰ μὴν καθίστανται οἱ τελετουργοὶ Ἱερεῖς δέσμιοι τοῦ *σεναρίου τῶν βιντεοσκοπῶν*.

ιγ. Τὴν ἡμέρα τῆς τελέσεως τῶν Μυστηρίων, οἱ ἐνδιαφερόμενοι ὀφείλουν νὰ **προσέρχονται στὸν Ναὸ ἐγκαίρως**, ὥστε νὰ ὑπάρχη ἀνεση χρόνου καὶ νὰ ἀποφεύγουν οἱ τυχὸν ἐντάσεις καὶ ταραχές.

ιδ. Νὰ λαμβάνεται μέριμνα ἐγκαίρως, ὥστε οἱ **Προσκλήσεις** στὰ ἱερὰ Μυστήρια νὰ ἔχουν *ἐκκλησιαστικὸ χαρακτήρα* καὶ νὰ περιέχουν κάποιες στοιχειώδεις ὁδηγίες, ἐφ' ὅσον οἱ προσκεκλημένοι θὰ προσέλθουν γιὰ νὰ συμπροσευχηθοῦν καὶ ἐπομένως ἡ ἐνδυμασία, ἀλλὰ καὶ

τὸ ἦθος τοὺς ὀφείλουν νὰ ἀρμόζουν σὲ Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

ιε. Δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συνδυάζονται καὶ νὰ τελοῦνται **συναπτῶς** τὰ Ἱερὰ Μυστήρια τοῦ **Γάμου** καὶ τοῦ **Βαπτίσματος προγαμιαίων παιδιῶν**, μία πρακτικὴ νεοφανῆς καὶ ἀνατρεπτικῆ τῆς Γνησίας Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεώς μας.

* * *

ε. Τελικὲς σκέψεις

Εἶναι ἀναμενόμενη ἡ *δυσκολία* ἢ καὶ *δυσφορία* κάποιων ἀδελφῶν μας ἐξ αἰτίας τῶν ἐνδεικτικῶν αὐτῶν **μέτρων**, τὰ ὁποῖα λαμβάνονται προκειμένου νὰ διασωθῇ ἡ **θεολογικὴ βάση** τῶν ἱερῶν Μυστηρίων, ὡς καὶ ἡ συνακόλουθος **ιεροπρέπεια** αὐτῶν.

Δὲν θὰ πρέπει ὁμως νὰ μᾶς ἐπηρεάζει ἡ *δυσκολία* καὶ ἡ *δυσφορία* αὕτη, διότι·

α. τὰ μέτρα αὐτὰ δὲν εἶναι καθόλου νέα, ἀλλ' ἀποτελοῦν τὸ ἀπ' αἰῶνος ἐφαρμοζόμενο **θεολογικό-τελετουργικὸ πλαίσιο** τῶν Μυστηρίων τῆς Ὁρθοδοξίας·

β. μᾶς ἐνδιαφέρει ἡ γνώμη τῶν **Ζωντανῶν Μελῶν** τῆς Ἐκκλησίας, τὰ ὁποῖα δικαίως θλίβονται ἢ καὶ σκανδαλίζονται ἀπὸ τὴν ἐνίοτε ὀλιγωρία τῶν Ἐφημερίων γιὰ τὰ αὐτονόητα, δηλαδὴ τὴν ὑπεράσπιση τῆς **θεολογίας** καὶ **ιεροπρεπείας** τῶν Μυστηρίων.

γ. ἀποτελεῖ πράγματι **ἐκκλησιαστικὴ σχιζοφρένεια**, οἱ μὲν διάφοροι κοσμικοὶ *Θεσμοὶ* νὰ λειτουργοῦν μὲ αὐστηροὺς κανόνες, ἀκόμη καὶ ἐνδυματολογικούς, δηλωτικούς τῆς σοβαρότητος καὶ τοῦ σεβασμοῦ στὴν πολιτισμικὴ παράδοση, στὴν καθιερωμένη τάξη, στὰ πρόσωπα, τὸν χῶρο καὶ τὰ δρώμενα, ἡ δὲ Ἐκκλησία νὰ ἐπιτρέπη στοὺς Ναοὺς καὶ τὰ Μυστήριά Της μία **ἀλλοτριωτικὴ καὶ προκλητικὴ χαλαρότητα**·

δ. τὰ ἱερὰ Μυστήρια, ὡς πηγὲς Ἀληθείας καὶ Ζωῆς γιὰ τὴν σωτηρία τοῦ Κόσμου, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τίθενται σὲ κατώτερη μοῖρα ἀπὸ τὰ θέματα *Οἰκουμενισμοῦ* καὶ *Ἡμερολογιακῆς Καινοτομίας*, γιὰ τὰ ὁποῖα ἀγωνιζόμεθα ἀπὸ τοῦ 1924· διότι, ἂν –ὁ μὴ γένοιτο!– συνέβαινε τοῦτο, τότε θὰ εἴχαμε ἀπολέσει τὴν **καθολικὴ θεώρηση** τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρόπου ζωῆς καὶ θὰ εἴχαμε υἱοθετήσει ἕναν **στεῖρο καὶ στατικὸ παλαιοημερολογισμὸ**.

* * *

ζ. Δύο κατηχητικά τεύχη

■ Για να διευκολύνουμε τους εύλαβεις Ἐφημερίους τῶν Ἐνοριῶν μας, ἔχουμε ἐκτυπώσει δύο σχετικά τεύχη, ἓνα γιὰ τὸ **Βάπτισμα** καὶ ἓνα γιὰ τὸν **Γάμο**.

Οἱ Ἐφημέριοι ὀφείλουν νὰ ἐπιδίδουν αὐτὰ ἐγκαίρως στοὺς γονεῖς, τοὺς Μελλονύμφους, τοὺς Ἀναδόχους, τοὺς Παρανύμφους καὶ λοιποὺς συγγενεῖς.

● Τὰ τεύχη αὐτὰ ἀποτελοῦν μία **πρώτη μορφή Κατηχήσεως**, ἀλλὰ καὶ μία **γνωστοποίηση τῶν ἀπαιτήσεων τῆς Ἐκκλησίας μας** σὲ ὅσους μέλλουν νὰ συμμετάσχουν στὰ Ἱερὰ Μυστήρια τοῦ **Βαπτίσματος** καὶ τοῦ **Γάμου**.

■ Ἀφοῦ μελετήσουν τὰ τεύχη αὐτὰ οἱ ἐνδιαφερόμενοι, δύνανται νὰ ἀπευθύνονται στοὺς Ἐφημερίους γιὰ τὴν ἐπίλυση τῶν τυχόν ἀποριῶν τους.

+

Τῷ δὲ Θεῷ
δόξα καὶ εὐχαριστία!

Ἐνημέρωση τῶν Γονέων καὶ Ἀναδόχων

**Τὸ Ἱερὸ Μυστήριον
τοῦ Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησιαστικοῦ Βαπτίσματος**

Θέματα οὐσιαστικά καὶ πρακτικά

1

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Σύνοδος
2019

Ἐνημέρωση τῶν Μελλονύμφων καὶ τῶν Παρανύμφων

**Τὸ Ἱερὸ Μυστήριον
τοῦ Ὁρθοδόξου
Ἐκκλησιαστικοῦ Γάμου**

Θέματα οὐσιαστικά καὶ πρακτικά

2

Ἐκκλησία Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
Ἱερὰ Σύνοδος
2019

Βαπτιστήριο
Ἑκατονταπυλιανῆς
Πάρος

Βαπτιστήριο
Ἁγία-Σοφιάς
Κωνσταντινούπολις

